

Toftegaard Bio. 13 Januar 1948.

I med Jørgen og Bjørne
Coch! not en Aften for os to

RØVERNE fra ROLD

Vort Røverspil foregaar i de gode gamle Dage, hvor Ufred, Krig og alskens lovløse Tilstande var Dagens Orden — en Tid altsaa ganske ulig vor egen. I Rold Skov huserer den dristige Røverhøvding Justi, der stjæler fra de rige for at hjælpe de fattige. Hans haandgangne Mænd er Reinald, som mere ser paa det kontante Udbytte, og den snu Spillemand Ole Hopsasa, kaldet „Wolle“, hvis største Glæde er at faa slukket sin altid brændende Tørst og synge en munter Vise. Til dette Trekløver slutter sig Kromanden Per Ølgod. Paa et Ridt gennem Skoven sammen med den unge Herredsfoged Bremer er han blevet udplyndret af Justi og foretrækker at blive Røver fremfor at vende hjem til Sidsel, der vil lade Krabasken danse over hans Rygstykker. Herredsfogden maa aflevere sine Penge og sin gode Hest til Justi, inden han faar Lov til at drage videre i Embedsforretning til Hvassbjerg, hvor gamle Søren Hvass ligger for Døden. Søren har to Sønner, Klaus og Jeppe. I sin Tid har han gjort Jeppe arveløs, fordi han giftede sig med den fattige Ane Marie, men nu har han fortrudt det og forandr sit Testamente, saaledes at Sønnerne faar hver sin Halvpart. Paa Gaarden ser Bremer Klaus' Datter, den kønne Kirsten, og bliver straks stærkt indtaget i hende. Søren Hvass ønsker, at det gamle Testamente skal brændes, men saa snart Faderen har lukket sine Øjne, tænker Klaus kun paa at beholde Gaarden for sig selv, og det er ikke svært for ham at finde en Forbundsfølle i Bremer. Den forelskede Herredsfoged vil giftes med Kirsten og benytter sig uden Skrupler af sin Magt over Klaus til at presse Penge af ham. Imidlertid har Kirsten tabt sit Hjerte til Justi uden at vide, han er Røver, og Bremer bejler længe forgæves.

Det gaar snart op for Bremer, at Justi er hans Rival. Han sætter alt ind paa at fange ham og hans Folk, og det lykkes ogsaa ved Reinalds Forræderi. De føres til Galgen, men da Fjendens Tropper trænger frem, slipper Røverne bort. Bremer undser sig ikke for at samarbejde med den tyske Ritmester von Schinkel for at naa sit Maal, Justi gribes og skal skydes, mens Bremer vies til Kirsten i Landsbykirken. Begivenhederne tager nu en yderst dramatisk Vending, Justi redder Livet og tager Kampen op for at vinde den Pige, han elsker, og for sammen med Bønderne at drive Fjenden ud af Landet.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

RØVERNE FRA ROLD

Manuskript:

Axel Frische og Fleming Lynge

Musik og Arrangement:

Sven Gyldmark

Indlagte Sangtekster af *Hans Hartvig Seedorff Pedersen*

„Røverne fra Rold“, Musik: *Sextus Miskow*

„Kluk-Kluk Visen“, Musik: *Niels Clemmensen*

Kamera: *Verner Jensen* — Tone: *Henning O. Petersen*

Tonesystem: *Petersen & Poulsen* — Dekorationer: *Claus Bremer og Ole Buhl*

Personerne:

Justi	<i>Hans Kurt</i>
Reinald	<i>Preben Lerdorff Rye</i>
Ole Hopsasa, kaldet Wolle	<i>Axel Frische</i>
Per Ølgod, Krovært i Rold	<i>Ib Schønberg</i>
Sidsel, hans Kone	<i>Betty Helsingreen</i>
Bremer, Herredsfoged	<i>Edouard Mielche</i>
Søren Hvass, Storbond	<i>Johannes Meyer</i>
Klaus Hvass	<i>Rasmus Christiansen</i>
Kirsten, hans Datter	<i>Grethe Thordahl</i>
Jeppe Hvass	<i>Carl Heger</i>
Ane Marie, hans Kone	<i>Sigrid Horne-Rasmussen</i>
Hr. Palladius, Præst	<i>Olaf Ussing</i>
Malvine, Husholderske	<i>Henny Lindorff-Buckhøj</i>
Ritmester von Schinkel	<i>Sigurd Langberg</i>

I de øvrige Roller:

Ebba With, Poul Nordstrøm, Lis Löwert, Viggo Wiehe, Emil Hallberg

Isenesættelse:

LAU LAURITZEN

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Røverne fra Rold

Tekst: *Hans Hartvig Seedorff Pedersen.*

Musik: *Sextus Miskow.*

Tre Røvere, tre Røvere, tre Røvere fra Rold,
De gik ud alle tre Klokken tolv.
De brølede, de brølede: Hvem Fanden kan faa Hold
paa tre Røvere, tre Røvere,
tre Røvere fra Rold.

De trampede, de stampede, for Natten den var kold;
og de frøs, gjorde Røverne fra Rold.
Da kom de til en Korsvej, hvor de delte sig i Hold
—tre lige store Røverhold,
tre Røverhold fra Rold.

Og Regnen drap fra Himlen, der var hullet som et Sold
— paa Røverne, paa Røverne fra Rold.
Den ene søgte Ly i en tilfældig Faarefold,
den ældste af de Røvere,
af Røverne fra Rold.

De andre trasked' tappert løs, skønt Natten var saa kold.
En, to, tre! — Ja, tre Røvere fra Rold.
Den ene traf et Herberg, hvor han gav et vældigt Sold,
den lystigste, den lystigste
af Røverne fra Rold.

Den sidste — og den kønneste af Røverne fra Rold,
han aabnede et Jomfrubur med Vold:
„O Jomfru, er du halvt saa varm, som jeg er vaad og kold
saa glæder du, saa glæder du
en Røverdrenge fra Rold!“

Men næste Morgen snorked' alle Røverne fra Rold.
To snorkede i Dur og én i Moll —
I Kroen én, i Kamret én, den tredje i sin Fold, —
der fangede, der fangede
man Røverne fra Rold.

I Visen blev de hængt den næste Middag Klokken tolv.
Men hver blev skaaret ned, før han blev kold!
Og det skal vare længe, førend Fanden han faar Hold
paa tre Røvere, tre Røvere,
tre Røvere fra Rold.

Kluk-Kluk-Visen

Tekst: *Hans Hartvig Seedorff Pedersen.*

Musik: *Niels Clemmensen.*

Stærefløjt i Morgendugg
fryder vel vort Øre.
Men Bouteillers kendte Kluk
helst vi dog vil høre.

Refræn: „Kluk-Kluk“ klukker Bækken
og Bølgen ved Strand,
og det skjønt de aldrig faar Rom
til djer' Vand.
„Kluk-Kluk“ klukker Dunken
og Vinfadets Vom.
Selv Lejlen si'r Kluk,
naar vi vender den om.
„Kluk-Kluk“ klukker Værten
til Hønen saa huld —
„Vi to vi kan sawtens,
naar Kroen er fuld!“
En bette Sort te' —
Kluk-Kluk!
Hvor det gaar haardt te' —
Kluk-Kluk!
Maa der Komfort te'
— Kluk-Kluk!

Tørstig Mand er let tilfals,
træls ham tykkes Vejen.
Fik du Hul paa Flaskens Hals —
tør blev ej din egen!

Refræn: „Kluk-Kluk“ klukker Bækken
o. s. v.

